

Informationshäfte om barn som har mamma eller pappa i fängelse

Förord

Under loppet av ett år upplever många tusen barn att mamma eller pappa är frihetsberövade

Det är den som är vuxen som tar beslut å barnets vägnar

Många som sitter i fängelse, eller anstalt som man oftast säger, är föräldrar. Under loppet av ett år upplever många tusen barn att mamma eller pappa sitter i fängelse. Barnen är själva oskyldiga, men straffas till följd av frihetsberövandet och den svåra livssituation som familjen ofta hamnar i. Det är mycket skuld och skam som är knutet till att ha en familjemedlem i fängelse. Det kan vara svårt att veta hur situationen bör hanteras i förhållandet till barnen.

Barn som är med om att mamma eller pappa sitter i fängelse upplever ofta detta som en kris. Det är viktigt att du som vuxen vet hur du bäst kan möta barnet i denna situation.

Syftet med detta informationshäfte från kriminalvården är att sprida information

och kunskap om situationen för barn till intagna. Häftet riktar sig till barnens vårdnadshavare, andra vuxna i barnets närhet och de som genom sitt arbete kommer i kontakt med intagnas barn.

De intagnas barn är ingen särpräglad grupp. Omständigheterna runt frihetsberövandet, barnets ålder, utvecklingsnivå och anknytning till den frihetsberövade kan variera mycket. Upplevelsen av att vara barn till någon som sitter i fängelse kan därför vara mycket olika och det finns inte något facit på hur situationen skall hanteras. Det är den som är vuxen som tar beslut å barnets vägnar. Genom detta informationshäfte vill kriminalvården bidra med råd och information så att det skall bli lättare att ta dessa beslut.

Den stora hemligheten

Lisas pappa sitter i fängelse. Lisa vet inte detta ännu. Lisas mamma tycker det är svårt att veta vad hon skall säga. Hon är förtvivlad över allt hon inte vet och inte får svar på. Vad skall hända med pappa? Hur länge blir han borta? Vad skall hända med oss? Hur skall vi klara oss ensamma? Mamma är bekymrad för Lisa. Skall hon berätta? Vad skall hon säga och när passar det att berätta? Just nu är det tillräckligt med att få vardagen att fungera.

Många föräldrar väljer att inte berätta att mamma eller pappa sitter i fängelse. Bakgrunden till detta är ofta rädsla för att vetskapen om frihetsberövandet skulle skada barnet. Det är mycket skam, skuld och tabu knutet till att vara anhörig till någon som sitter i fängelse. Många föräldrar vill skydda barnet genom att inte säga något.

Barnets hemmavarande vårdnadshavare vet själv ofta för lite om vad som har skett och om vad som nu skall hända med den föräldern som blivit intagen på häkte eller anstalt. Detta gör det svårt att ge en förklaring till barnet. Det är inte ovanligt att barnet får

andra förklaringar till mammas eller pappas frånvaro. Frånvaron blir ofta bortförklarad med arbete eller långvariga utlandsvistelser, resor m.m.

Mamma har sagt att pappa arbetar i en annan stad. Men han har ju inte varit borta så länge förut. Hur länge kommer han att vara borta? Varför kan inte Lisa ringa till honom? Tycker inte pappa om henne längre? Mamma är ofta mycket ledsen och ibland hör hon inte vad Lisa säger. Allt har blivit så annorlunda hemma. Lisa undrar om hon har gjort något som gör att mamma är ledsen. Är det också därför som pappa är borta? Lisa saknar pappa. Kommer mamma också att försvinna?

Mamma förstår att Lisa har det svårt. När hon försöker trösta blir Lisa ofta arg och drar sig undan. Hon har inte varit sådan förut. Kanske måste hon berätta för Lisa var pappa är? Med vad skall hon säga? Och vad skall Lisa tycka om pappa då? Hon undrar vad hon skall svara när Lisa frågar vad pappa har gjort. Måste hon få veta allt? Hur mycket tål Lisa att höra?

Många föräldrar väljer att inte berätta för barnet att mamma eller pappa sitter i fängelse

Öppenhet inför barnet

Genom att vara öppen mot barnet visar man att det är ok att prata om det som upplevs som svårt

Det är viktigt att förmedla till barnet att det inte har någon skuld i vad som hänt

Det är viktigt att hjälpa barnet att förstå skillnaden mellan handling och person

Det är ok att tycka om föräldern även om han eller hon gjort något som är förbjudet

Erfarenhet visar att öppenhet inför barnet oftast är både riktigt och viktigt. Barnet behöver en förklaring till mammas eller pappas frånvaro. Barnet förstår ofta att något inte stämmer och har många frågor och tankar. Genom att vara öppen visar du för barnet, att det är tillåtet att tala om det som upplevs som svårt. När barnet får lov att fråga om allt det funderar på, kan det också bromsa en skenande fantasi. Genom att inte berätta om frihetsberövandet försvåras möjligheten till kontakt med den frånvarande föräldern. Samtidigt fråntas barnet möjligheten till att bearbeta förlusten av föräldern. Man fråntar också barnet möjligheten att få tillgång till professionell hjälp, om det skulle bli nödvändigt.

Öppenhet och ärlighet skapar trygghet. Det är viktigt att barnet upplever sig som en del av gemenskapen. När barnet känner att det kan lita på människorna runt omkring sig kommer det också att ha ett bättre utgångsläge för att tackla vardagen, utan den föräldern som för en tid är frånvarande.

Barn tror gärna att problemen runt om kring beror på dem själva. När barnet får en förklaring på det som har hänt, är det mindre sannolikt att det kommer att känna sig skyldigt. Det är mycket viktigt att förmedla

direkt till barnet att det inte har någon skuld i det som skett.

Ibland tycker föräldrar att det är lättare att berätta sanningen för barnet genom att tonar ner den intagnas förälders egen skuld och ansvar för det som har hänt. Det kan verka enklare att lägga skulden på polis, fängelse eller tillfälliga omständigheter. Detta kan rucka på barnets bild av rättvisa. Samtidigt kan det skapa rädsla hos barnet att vem som helst kan bli frihetsberövad utan någon speciell anledning.

Barnet måste få lov att behålla sin bild av den frihetsberövade föräldern. Det är därför viktigt att hjälpa barnet att förstå skillnaden mellan handling och person.

Även om föräldern har gjort fel betyder det inte att han eller hon är en dålig människa. Det är tillåtet att tycka om föräldern, även om denne har gjort något som är förbjudet.

Genom att berätta ges barnet och den hemmavarande föräldern möjlighet att dela sina tankar och samtidigt hjälpa varandra att upprätthålla bilden av de positiva egenskaperna hos den frihetsberövade föräldern.

Det är viktigt att barnet får en så realistisk bild av situationen som möjligt men sanningen måste berättas på ett skonsamt sätt. Det centrala är att barnet ska förstå vad som

Barnet måste få så mycket information så att det kan placera skuld och ansvar där det hör hemma

berättas och att det får en historia som det går att leva med. Det är inte nödvändigt att barnet får veta alla detaljer. De vuxna måste berätta en version av det som skett som är sann, möjlig att förstå och som ger barnet ett logiskt sammanhang. Barnet måste få tillräcklig information för att placera skuld och ansvar där det hör hemma. Det är viktigt att barnet får svar på sina frågor. Barn förstår mycket mer än vi tror. De är ofta snabbare att acceptera verkligheten än vi vuxna, om

de bara får den bra förklarad.

När barnet får information om frihetsberövandet, är det viktigt att det sker under lugna och trygga former. När man berättar kan det kan vara klokt att ha med andra vuxna, som barnet känner tillit till. Dessa kan vara ett viktigt stöd för barnet även senare.

Lisa tyckte det var bra när mamma berättade. Det var som om klumpen i magen smälte och ville ut. Den rann ut som en bäck och Lisa

Många upplever det som en stor lättnad att berätta om fängelsevistelsen

gråt och grät. Efteråt mädde Lisa lite bättre. Nu visste hon ju varför mamma hade varit så ledsen sista tiden och varför pappa inte kom hem.

Det kan vara skönt för barnet att veta att någon annan vet

När barnet inte får veta

Det är inte säkert att öppenhet inför barnet alltid är det bästa. Det är barnets närmaste vårdnadshavare, som skall ta detta beslut och värdera vad som är det bästa för barnet. Barnets ålder, straffets längd och närhet i relationen, är faktorer som alltid har betydelse i förhållande till hur mycket man väljer att berätta för barnet.

Om man väljer att inte berätta för barnet om frihetsberövandet, är det viktigt att barnet får en förklaring till frånvaron. Barnet behöver en bekräftelse på att det själv inte har någon skuld i frånvaron och veta att det inte är glömt av den frånvarande föräldern.

Det är viktigt att välja en förklaring som både barnet och föräldrarna kan leva med på sikt och inte en förklaring som verkar enklast här och nu. Ge inte en förklaring som det i längden kan bli svårt att ta till sig eller hålla sig till.

Även om man har startat med en vit lögn, är det aldrig för sent att involvera barnet i det som faktiskt har hänt. Lyckligtvis är

det många närstående som erfar, att det går mycket bättre än de befarat att berätta sanningen för barnet. Många upplever det som en stor lättnad.

Öppenhet inför omgivningen

En dag kommer Lisa gråtande hem från skolan. En av de stora pojkarna, som hon inte ens känner, har sagt att pappa är en läskig tjuv. Mamma blir förtvivlad och känner sig maktlös. Hur kan hon hjälpa Lisa att tackla det som andra säger och gör?

Det är viktigt att förbereda barnet så, att det kommer att kunna möta frågor och negativa förhållningssätt från omgivningen. För att barnet skall klara att hantera andras reaktioner, är det viktigt att det är väl informerat om situationen. Det kan vara klokt att barnet lär sig ett svar utantill, som det kan använda när det får frågor från omgivningen. Det kan ge barnet en trygghet att alltid veta vad det skall säga.

Om barnet skulle utsättas för mobbing, är det viktigt att det finns trygga vuxna runt barnet, som också är informerade om situationen. Det kan därför vara klokt att berätta för lärare och dagispersonal. De är ofta duktiga på att följa upp barn i svåra

livssituationer. Det kan vara skönt för barnet att veta, att någon annan vet. Dessutom kommer personalen att särskilt uppmärksamma barnet i vardagen.

Det är också viktigt att använda sig av andra nätverk. Många har en familj, grannar eller nära vänner, som barnet känner sig trygg med och kan anförtro sig till. Det är emellertid viktigt, att barnet själv får

vara med och bestämma, om det skall gå ut öppet om situationen och i så fall till vem. Många upplever, att de får mer stöd från omgivningen än de från början hade trott.

Några föräldrar väljer att berätta sanningen för barnet, men ber barnet att inte berätta för andra. Det kan vara att lägga på barnet en stor börda.

Barnets reaktioner

När mamma eller pappa frihetsberövas kommer en familjeroll att vara obesatt och barnet måste vänja sig vid ett nytt familjemönster. För barnet kan frihetsberövandet betyda en förlust av en viktig person. Barnet kan reagera med sorg och med längtan.

Det kan känna både saknad och tomhet.

Ofta kan det reagera med gråt, ilska eller raseri riktat mot omgivningen eller sig självt. Sorgen kan också ta sig uttryck i avvisande.

Avvisandet kan vara riktat mot den som är frihetsberövad. Kanske barnet inte vill tala med den frihetsberövade föräldern. Barnet kan neka att följa med på besök i fängelset

Barnet kan reagera med sorg och längtan

Intagnas barn kan bli sjuka

En allvarlig följd av den svåra livssituationen/krisen, som frihetsberövades barn kan hamna i är att de blir sjuka. Erfarenheterna visar att barnet kan få:

- Magsmärtor
- Hudreaktioner
- Huvudvärk
- Sömnproblem
- Depression
- Minskad matlust
- Koncentrations- och inlärningsproblem
- Hörselproblem
- Rädsla för att den kvarvarande föräldern ska försvinna

Faktorer som kan påverka barnets reaktioner:

- Ålder och utvecklingsnivå
- Livshistoria och erfarenheter
- Stöd i eget nätverk
- Anknytning till den frihetsberövade
- Möjlighet till att upprätthålla sin bild av den frihetsberövade
- Straffets längd och typ av kriminalitet
- Barnets upplevelser av gripandet
- Stabilitet och förutsägbarhet i vardagen
- Möjlighet till kontakt med den frihetsberövade
- Familjesituationen och de sociala förhållanden i övrigt

Det är de vuxnas ansvar att se och ta hand om barnet

för att ”straffa” den som barnet känner sig sviken av. Avvisandet kan också rikta sig mot den hemmavarande föräldern. Även om barnet till synes inte reagerar på det som har skett, kan det ändå ha många smärtsamma och svåra känslor. Synliga reaktioner kan ibland komma först i efterskott.

Som vuxna kan vi vara rädda för barnets negativa reaktioner som ilska och avvisande, men det är ofta sunda känslor som bör få komma fram. Känslorna är viktiga för att barnet ska få bearbeta den sorg det känner. Också de barn som uppträder avvisande eller drar sig undan har behov av att bli sedda. Ge barnet stöd och bekräftelse oavsett vilka känslor det uttrycker.

Barnet kan också drabbas av att den hemmavarande vårdnadshavaren är tyngd av egen sorg och förtvivlan och exempelvis vara innesluten, arg, trött eller nedbruten. Barnet kan då uppleva att det inte blir sett. Några

barn tar på sig en omsorgsroll gentemot den vuxne. Barnet vill kunna uppträda snällt, medgörligt och hålla egna funderingar inne för att inte ytterligare belasta den vuxne. Detta kan komma att hämma barnets egen bearbetning av situationen.

Se barnet

Det är de vuxnas ansvar att se och ta hand om barnet. Detta är inte alltid lätt. Många har ekonomiska, sociala och hälsomässiga problem till följd av frihetsberövandet. Problemen gör att det kan vara svårt att se barnets olika behov i tillräckligt stor utsträckning.

Det är viktigt för barnet att veta att det är älskat och att vuxna visar att de bryr sig om hur barnet har det. Det är viktigt att lyssna, vara uppmärksam, låta barnet få ställa frågor och att svara på det barnet faktiskt frågar om.

Kontaktmöjligheter

När mamma eller pappa är i fängelse kan barnet hålla kontakt med den intagna föräldern på olika sätt. Kontakten kan upprätthållas via besök, permissioner, telefon och brev. Intagna med barn kan ansöka om utökade kontaktmöjligheter.

Anstalterna varierar i storlek, utseende, geografisk läge och säkerhetsnivå. Olika typer av anstalter och säkerhetsnivåer har betydelse för besöksmöjligheter och vilka kontroller som kan komma att ske. Besöksmöjligheter är bättre i en anstalt med låg säkerhetsnivå (öppen anstalt) än i en anstalt med hög säkerhetsnivå (sluten anstalt).

Brottet, allvarlighetsgraden och längden på straffet är sådant som påverkar intagnas placering i anstalt. Med ett längre straff är det vanligt att börja sin vistelse i en anstalt med hög säkerhet och sedan förflyttas till en anstalt med lägre säkerhetsnivå mot slutet av straffet. Placeringen kan påverkas av den frihetsberövades beteende och kan leda till ändrad säkerhetsnivå eller begränsade kontaktmöjligheter.

På besök i fängelset

För en del barn kan avskedet vara väldigt upprörande

Lisa har inte sett pappa sedan han blev fängslad. Mamma har själv varit och besökt honom några få gånger. Hon tycker inte att fängelset är någon bra miljö för ett barn. Men hon ser att Lisa saknar sin pappa och hon vill inte att den goda relationen de har ska bli lidande. Men är det försvarligt att ta med Lisa till fängelset? Kommer hon att bli skrämmd av de höga murarna och uniformerna som personalen bär? Kommer de att kontrollera Lisa när hon kommer på besök och hur kommer hon att reagera på det? Det blir nog roligt för henne att se pappa igen efter så lång tid och besöks-tiden är ju så kort. Hur kommer hon att reagera när de ska gå ifrån pappa igen? Kanske är det lika bra att hon inte besöker pappa överhuvudtaget.

Det finns många orsaker till att någon inte vill ta med barnet till fängelset. Många bekymrar sig för hur barnet kommer att

reagera på föga barnvänliga besöksförhållanden, kort besökstid och lång resväg. Tål barn att uppleva kontroller, höga murar och låsta dörrar? Hur kommer barnet att reagera på att för en kort stund få möta den de saknar för att sedan resa ifrån honom eller henne igen?

Det är naturligt att detta kan komma att vara känslomässigt påfrestande för barnet. Känslorna är oftast sunda även om de är upprörande.

För att upprätthålla en god relation mellan barnet och den intagne föräldern, är kontakt under fängelsetiden nödvändigt för de allra flesta. För många blir besöket på anstalten den enda möjligheten att träffa den intagne föräldern. En kort tid kan upplevas som lång av ett litet barn. För att barnet och den intagne inte skall bli främmande för varandra, är det därför helt nödvändigt med kontinuerlig kontakt. De

Lagen och barns rättigheter

Lag om Kriminalvård i anstalt KvaL 1974:203 29-30 §§ och kriminalvårdens föreskrifter KVVFS 2005:2 4 kap, ger riktlinjer gällande kontroll, brev, besök och telefon under tiden på anstalten. Lag och föreskrifter finns på kriminalvårdens hemsida, www.kvv.se

FN: s Barnkonvention talar om vilka rättigheter ett barn har. Barnkonventionen i sin helhet finns att läsa på Barnombudsmannens hemsida www.bo.se

Det är främst artikel 3 och 9 i barnkonventionen som berör barn till frihetsberövade.

investeringar som görs i relationen mellan barn och den intagne föräldern under fängelsetiden ger inte bara utdelning under själva vistelsen utan också efter frigivningen.

Besöket kan vara en viktig bekräftelse på att barnet fortsättningsvis är älskat av den förälder som är borta. Barnet kommer också lättare att kunna förstå mer av situationen, eftersom det får en realistisk bild av hur mamma eller pappa har det.

Besöksförhållanden

Anstaltens besöksförhållanden har stor betydelse för hur både vuxna och barn upplever besöket. Förhållandena varierar från anstalt till anstalt och några är dåligt anpassade för barn. Kriminalvården arbetar för att besöksförhållandena för barn skall förbättras och att en mer barnvänlig miljö skapas. I detta ligger bland annat att besök av barn skall kunna genomföras i ett barnvänligt besöks-

Barn är inte undantagna från kontroller i samband med besök

Besök och kontroll

Den intagne kan med något undantag själv välja vilka personer som kan besöka honom eller henne. Som huvudregel kan den intagne ta emot minst ett besök i veckan som kan vara om minst en timme. Det är olika från anstalt till anstalt.

Den intagna måste i förhand ansöka om besökstillstånd på anstalten och besökstid måste beställas. Upplysningar om besökaren kan komma att inhämtas från olika aktuella register.

Besökare måste alltid kunna legitimera sig vid ankomst till anstalten. I anstalter med hög säkerhetsnivå måste besökarna gå igenom en metalldetektor. Besökarna kan också bli undersökta av narkotikahund eller visiteras, så kallad kroppsvisitation eller yttlig kroppsbesiktning. Dessa visitationer kan förekomma stickprovvis. Det behöver

inte finnas misstanke om att något smugglas in för att genomföra dessa kontroller. Graden av kontroll under själva besöket beror på säkerhetsnivån på anstalten. Huvudregeln på en anstalt med hög säkerhetsnivå är att besökarna skall kontrolleras. Barn är inte undantagna från kontroller i samband med besöket, men anstalten ska ta hänsyn till barnet vid bruk av kontroller. Besökarna skall på förhand få information om vilka kontroller de kan komma att möta under besöket.

Besökaren kan inte ta med sig eller ge föremål till den intagne under besöket. Öppna anstalter tillåter att besökarna tar med sig mat som ska ätas under besökstiden.

Bevakade besök innebär att en tjänsteman vid anstalten är närvarande under besökstiden.

rum. Med det menas normalt ett besöksrum som är större till ytan och att tillgång till leksaker finns.

Många besöksrum är små och ger en dålig utgångspunkt för en naturlig och trevlig samvaro mellan barnet och den intagne föräldern.

En del fängelser har inte leksaker till barn eller är inte tillräckligt barnanpassat på andra sätt. När besök med barn äger rum under sådana förhållanden kan barnet upp-

leva besöket som långtråkigt och inte vilja komma tillbaka. Även om besöksförhållandena är dåligt anpassade till barns behov betyder det inte att det är bättre för barnet att inte besöka den intagna föräldern. Ett barn som inte själv vill delta i besök på fängelset ska däremot aldrig tvingas till det.

En del fängelser har som nämnts särskilda rum anpassade till barn. Dessa besöksrum är ofta större än vanliga besöksrum och innehåller barnmöbler och leksaker till barn

i olika åldrar. Detta ger bättre möjligheter till en positiv samvaro mellan barn och förälder. Några fängelser har också särskilda besökstider för barn.

Personalens mottagande

Det är viktigt hur barnet blir mottaget av dem som arbetar på fängelset. Det är viktigt att de ser barnet. De måste också kunna

hantera svåra situationer i samband med kontroller eller känsloladdade avsked från mamma eller pappa. Det kan göra kontrollsituationerna mindre spänd om kriminalvårdaren säger något om varför kontrollen sker och att den utförs på alla. Det har stor betydelse för barnets upplevelse av besöket att det och den som är med barnet blir behandlad på ett bra och respektfullt sätt.

Några anstalter tillåter att barn får vara med och se rummet där mamma eller pappa bor

Det är viktigt att de som arbetar på fängelset ser barnet

*Barnets fantasibilder
är ofta värre än
verkligheten*

Barnets föreställningar om fängelse

Lisa ska äntligen få träffa pappa igen. Det var länge sedan de såg varandra och Lisa är väldigt spänd. Hon är både glad för det men oroar sig också. Ser pappa ut som han brukar? Lisa undrar om han har randig dräkt och en kula fäst vid benet så som det är i tecknade serier. Lisa undrar om pappa får något att äta och hur det ser ut där han sover. Kommer han att bli glad över att se mamma och mig igen?

Barn kan ha många föreställningar om hur mamma eller pappa har det på fängelset. Dessa är gärna hämtade från tecknade serier, film eller lek. Fantasibilderna är ofta värre än verkligheten. Det kan komma att lugna barnet att få se hur föräldern verkligen har det. God information är viktig för att barnet på bästa möjliga sätt skall vara förberett på besöket i fängelset. Det är viktigt att barnet vet vad det skall möta, har en trygg hand att hålla i och blir bemött på ett vänligt sätt.

Före besöket

Före besöket måste besökaren vara godkänd av fängelset. Besök bokas i förhand. Det är viktigt att förbereda barnet på besöket. Ta gärna kontakt med det aktuella fängelset för

att höra vilka besöksförhållanden som gäller för barn. Barnet bör exempelvis få veta att man måste gå igenom en mur eller port och genom en metalldetektor.

Det är klokt att förklara hur och varför besökarna blir kontrollerade före besöket så att barnet inte upplever sig misstänkliggjort.

Telefon

En intagen kan inom vissa ramar ringa ut från anstalten. I anstalter med hög säkerhet kan den anhörige inte ringa till den intagne. Avlyssning får endast ske om den intagne känner till det.

Brev och annan postförsändelser

Den intagne har som huvudregel möjlighet till att skicka och ta emot post och paket. Post kontrolleras av anstaltens personal och innehåller den något otillåtet kan den beslagtogs eller censureras helt eller delvis.

Permissioner

Det finns olika typer av permissioner: normalpermission, normalpermission med tillsyn samt särskild permission. Permissionerna regleras i § 32 KvaL samt i KVVFS 2005:2.

Kontakter

Kriminalvårdsstyrelsen	tel: 011-496 30 00	www.kvv.se
Socialstyrelsen	tel: 08-555 530 00	www.socialstyrelsen.se
Barnombudsmannen	tel: 08-692 29 50	www.bo.se
Rädda Barnen	tel: 08-698 90 00	www.rb.se
BRIS	tel: 08-598 888 00	www.bris.se
Skolverket	tel: 08-527 332 00	www.skolverket.se
Röda korset	tel: 08-452 46 00	www.redcross.se
Riksbryggan		www.riksbryggan.se
KRIS		www.kris.a.se

Kriminalvården

www.kriminalvarden.se

601 80 Norrköping

Tel: 011-496 30 00

Fax: 011-496 35 17

Informationshäftet är från början utarbetad i Norge av FFP, Foreningen for Fangers Pårørende. Kriminalvården har fått tillåtelse att översätta materialet som består av berättelsen Lisa besöker pappa i fängelset och detta häfte. Kriminalvården i Sverige har tillfört det som gäller i Sverige. Innehållet i häftet är grundat på expertkunskap och de erfarenheter som FFP har gjort genom tio års kontakt med anhöriga, föräldrar i fängelse och anställda på fängelser.

Best. nr. 4830. Tryck: Danagårds Grafiska. Foto: Niclas Sandberg.
Layout och original: Anfang Reklambyrå.

Berättelsen har beställningsnummer 4829.